

Mukaddime

“Ey iman edenler! Allah’tan korkun. Ona yaklaşmaya yol arayın ve yolunda cihad edin ki, kurtuluşa eresiniz.” (Maide, 5/35)

Günümüzde birçok mefhumun kasıtlı olarak yanlış tefsir edildiğini müşahede ediyoruz. Bunlardan birisi de cihad mefhumudur. Yeryüzünde Hakk’ın yüceltilmesi ve batılın bertaraf edilmesi hedefine müteveccih olan bu mukaddes hakikat, Kur’an’ın tebci ve iltifatına mazhar olmuştur. Onda öyle bir manevî lezzet ve letafet vardır ki; bazen hayatın sona ermesine vesile olduğu hâlde, yine de görülmemiş bir neşe ve sururla rağbeti muciptir. Ve yine o, ruhlara celâdet ve ulviyet veren bir hakikat menbaıdır. Nur-u imandan inkişaf eden bu lafız, mücahitler için bir hayat meşalesidir. Cesaretin ve şecaatin menbaı olan şu hakikat kadar Din-i Hakk’a hizmet etmiş hiçbir şey var mıdır? **“Cihad”**ın telâffuzu bile gönüllere haz, ruhlara heyecan, kalplere sürür, fikirlere intibah, vicdanlara ziya veriyor.

Bu lafzın şehametini ve manasının kudsiyetini en muktedir kalemler bile hakkıyla ifadeden âcizdir.

Hakiki mücahidler için cihad ne mukaddes bir vazife, ne ilâhî bir ikram ve ne ulvî bir lütuftur! Zira saadet-i beşeriye buna bağlıdır. Binaenaleyh Cenâb-ı Hak cihadı insan fitratında derc etmiş, ifası için de ona azim ve irade vermiştir. On dört asırdan beri İslâmiyet’i neşr ve tebliğ vazifesini şan ve şerefle ifa etmiş olan mücahitlerin sayesinde Kur’an’ın nurları, cihanın muhtelif iklimlerine yayılmıştır.

Cihad icrası zaruri olan hakikatlerden biridir. Çünkü ferdî ve içtimaî hayatın devamı mücahedeye bağlıdır. Milletlerin istiklâli bununla teminat altına alınabildiği gibi, tekâmül ve terakkisi de bununla mümkündür.

Cihad, vakti geçmiş, vazifesi bitmiş bir hakikat değildir. İnsaniyetin felah ve necatına vesile olan bu nur, hiç bir zaman sönmemiş ve sönmeyecektir;ebediyyen parlayacaktır. Dün olduğu gibi bugün de, yarın da bu vazifeyi hakkıyla ifaya çalışacak mücahidler eksik olmayacaktır.

“Cihad kıyamete kadar bakidir.”¹

mealindeki hadis-i şerif de bu hakikati teyid ediyor.

Kuvve-i maneviyenin en büyük istinadgâhı olan bu celalli kelime tarihin perdelerini ve zamanın sahifelerini açarak bizlere ne harika fütuhatlar ve ne muhteşem zaferler temaşa ettiriyor!..

Evet, mazinin derinliklerine nazar edilse, cihad meydanına atılan mücahitler sayesinde şayan-ı hayret nice zaferlerin kazanıldığı görülecektir. Bu zaferler kıyamete kadar tazimle yâd edilecektir. Evet, zafer derken, bu kelime bir yar-ı vefadar gibi hayalimi alıp zeminin aktarını gezdirdi. Ta mazinin derinliklerine götürdü. Ezelden ebede kadar bütün zaferleri düşündürdü. İmanın küfre, hidayetin dalalete, nurun zulmete, hakkın batıla muzafferiyetini tahattur ettirdi. “*Elhamdülillah*” dedim. Zafer ne mukaddes bir nimet ve ne ulvî bir hakikattir ki; gönülleri cezb ve akılları celb ediyor.

Bu kudsî hakikat her devirde İslâm’ın tealisinde, terakkisinde, tebliğinde ve neşrinde esas olmuştur. Nefisle cihad edilerek kalpler günahlardan ve masivadan temizlenmiş, ilmî cihadla akıllar cehaletten, dalâletten kurtarılmış ve kılıçla cihad edilerek İslâm memleketleri haricî düşmanın tasallutundan muhafaza edilmiş ve İslâm’ın nuru yeni beldelelere ulaştırılmıştır.

Bugün gençliğimize cihadın ne olduğunu Peygamber Efendimiz’in (ASM) bu ulvî vazifeyi nasıl ifa ettiğini, her asrın müceddidlerinin bu vazifeyi hangi sahada icra ettiklerini ve nihayet ahir zaman fitnesinin bütün şiddet ve dehşeti ile hüküm sürdüğü asrımızda Bediüzzaman Hazretleri’nin cihad vazifesini nasıl ifa ettiğini bütün açıklığıyla anlatmak gerekir. Tâ ki, cihadı dar bir çerçevede değerlendirip de yanlış tefsir etmesinler.

Bediüzzaman Hazretleri bütün hayatını hakaik-i imaniye ve Kur’aniyeye hasr ve vakfetmiş büyük bir müceddiddir. Tebliğ ve irşadla vazifeli bir Asr-ı Saadet Müslümanı, bir peygamber varisi, bir mürşid-i kâmilidir.

O, zamanın ilcaatına göre ne yapılması gerekiyorsa onu en güzel şekilde ifa emiş, tefrikanın ve her türlü menfi hareketin daima karşısında olmuştur.

“*Eski Said*” döneminde telif ettiği eserlerinde ferdî ve içtimaî hayatın ahengini temin eden düsturlara ağırlık vermiş, Yeni Said döneminde ise, iman hakikalarını aklî ve nakli delillerle izah ve isbat eden Risale-i Nur Külliyyatı gibi bir hidayet meş’alesini insanlık âlemine hediye etmiştir. Bu müstesna eserler, hem akli ikna, hem kalbi tatmin, hem de sulh-u umumînin esaslarını tahkim eden ulvî derslerle doludur.

Risale-i Nur hareketi, zulümattan nura doğru bir harekettir, bir seyr-ü seferdir. Yüksek bir iktidar ve maharetin tecellisi olan bu hareket, gelecek nesilleri tenvir ve irşad edecek büyük bir kuvveti haizdir. Bu hareket kalp ve gönüllere muhabbet, şejkat ve fedakârlık gibi ulvi hisleri telkin ederek, ferdî ve içtimaî hayatın huzur ve sükûnunu temin ve garanti etmektedir.

Bu hakikatlar vicdan-ı külli ve kalb-i umumîyi tedavi ve ihya etmeye kâfi ve vâfidir.

Bu müstesna Külliyyat'ın müellifi olan Bediüzzaman Hazretleri, hayatını aşk ve şevk ile Allah'a vakfemiş, Allah için cihad etmiş, Allah için yaşamış ve büyük kısmı sürgünlerde ve zindanlarda geçen o bereketli mücahede hayatı sonunda milyonların imanını kurtarmağa vesile olmuş ve davasında bi iznillah muvaffak olarak huzur-u Rahmana gitmiştir.

İşte, böylesine engin ve zengin fikirleriyle namütenahi bir ufuk çizmiş olan bu hamiyetperver, âlicenap, fedakâr ve vefakâr ender mücahidin bu ulvî cihadını gelecek nesillere elden geldiğince tanıtmayı vicdani bir borç telakki ettim ve bu eseri kaleme aldım.

Eserin hayırlı hizmetlere vesile olmasını Cenab-ı Hakk'tan ümit ve niyaz ederim.